

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a ügyvezető által képviselt felperesnek a dr.Gellérthegyi István ügyvéd által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (Budapest, Mészáros u. 58/a) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2007. június 25. napján meghozott 9.K.30.177/2007/8. számú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.K.30.177/2007/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 16.500 (tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti, és 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Tiszántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 2006. augusztus 30-án a strandfürdő és sósvíztározó engedély szerinti üzemeltetésének vizsgálatára vízügyi felügyeleti ellenőrzést tartott, melynek eredményeként megállapította, hogy a felperes a 220/2004.(VII.21.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 27. §-a szerinti önellenőrzési terv benyújtási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a 2006. november 7-én meghozott határozatával az R. 35. § /1/ bekezdésnek a/ pontja alapján 1.000.000 forint vízvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperest a 2006. augusztus 1-jén meghozott 5205/4/2006. számú határozatával

kötelezte, hogy 2006. augusztus 31-ig kérje meg a vízjogi üzemeltetési engedélyének az R. szerinti módosítását és nyújtsa be önellenőrzési tervét. A felperes a kötelezésben foglaltaknak jelen határozat kiadásáig nem tett eleget.

A felperes fellebbezése folytán az alperes a 2007. január 17. napján meghozott 14/7173-3/2006. számú határozatával az R. 27. §-ának /2/ bekezdése, 28. § /1/-/6/ bekezdései, 31. §-ának /4/ bekezdése és 35. § /1/ bekezdésének a/ pontja alapján helybenhagyta az elsőfokú közigazgatási határozatot. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes mint engedélyes, Ht. 419/23/1991. számon kapott vízjogi üzemeltetési engedélyt (érvényességi idő: 2007. december 31.) a strandfürdő vízilétesítményeinek üzemeltetésére. A felügyelőség a vízjogi üzemeltetési engedély módosítására és az önellenőrzési terv benyújtására kötelező határozatában 2006. augusztus 31-i határidőt szabott meg, a vállalkozó társaság a dokumentáció benyújtását 2006. szeptember 30-i határidővel vállalta, a kért teljesítési határidő lejártával a felperes újabb határidő hosszabbítást nem kért.

Utalt az alperes arra, hogy a bírság összegének megállapításánál az R. nem biztosít mérlegelési jogkört a hatóság részére.

A felperes keresetében kérte a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését.

A megyei bíróság ítéletével a közigazgatási határozatokat hatályon kívül helyezte és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes az R. 28. §-ának /1/ bekezdése szerinti kötelezettsége ellenére nem terjesztett elő önellenőrzési tervet, ezzel sem 2005., sem 2006. évekre vonatkozóan nem rendelkezett, ezért vele szemben a vízvédelmi bírság kiszabható volt. Ez esetben azonban az R. 2/II. számú mellékletének b/ pontja szerinti bírság nem, csak az a/ pont szerinti 300.000 forintos bírság lett volna alkalmazható. A megyei bíróság álláspontja szerint azért jogszabálysértőek a közigazgatási határozatok, mert az esetben, ha a fürdő 2007. január 1-től vízforgató berendezés hiányában nem működhet, a felperest önellenőrzési terv - amely a jövőre nézve határoz meg feladatokat - benyújtására nem lehetett volna kötelezni, ebből következően a kötelezés utáni önellenőrzési terv benyújtásának elmaradása nem szankcionálható. Arra tekintettel, hogy a felperest a működés ideje alatt önellenőrzési terv benyújtása terhelte, a vízvédelmi bírság kiszabásának jogalapja fennállt, csakösszegezésében nem volt helyes a bírság meghatározása.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogszabálysértő, mivel a hatóságok eljárása és határozata tekintetében sem anyagi, sem az ügy érdemét érintő eljárási jogszabálysértés nem történt. A KK. 31. és 34. számú

állásfoglalásokra hivatkozással kifejtette az alperes, hogy a felperes keresetében konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, csupán a bírság kiszabását sérelmezte. A jogerős ítélet nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást, hogy a bíróság jelen ügyben milyen jogszabálysértést állapított meg, így az ítélet ellentétes az állásfoglalásokban foglaltakkal, nem felel meg a Pp. 221. § /1/ bekezdése előírásainak sem.

A megyei bíróság azon kérdés feltevésének, hogy az R. által kötelezően előírt vízforgató berendezés hiánya miatt 2007. január 1-jén nem nyithatott ki a strandfürdő, volt-e helye vízvédelmi bírság kiszabásának, sem jogi, sem ténybeli alapja nem volt. Azon körülménynek, hogy a fürdő rendelkezik-e vízforgató berendezéssel vagy sem, nem volt relevanciája, mert az elsőfokú határozatok meghozatalára 2006. november 7. napjáig sor került, a felperest ezért semmi nem akadályozta meg abban, hogy az adott esetben a vízforgató berendezést 2006. december 31-i határidőig üzembe helyezze.

A bírsággal összefüggésben a felperes kifejtette, hogy az R. nem tesz különbséget aközött, hogy jogszabályban előírt vagy a hatóság által meghatározott önellenőrzési tervről van szó. Jelen esetben nem vitás, hogy a hatóság 2006. augusztus 1. napján kelt kötelezése az önellenőrzési terv benyújtására vonatkozó felszólításnak tekintendő. Nem állapítható meg, hogy a megyei bíróság az R. általa is hivatkozott rendelkezései ellenére a hatósági felszólítás hiányát, a bírság mértékének pontatlanságát mire alapozza, a jogerős és végrehajtható kötelezést miként vette figyelembe és a tényállás megállapítása körében a bizonyítékokat összességében miként értékelte. Álláspontja szerint a bíróság az e körben rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal alátámasztott egyéb adatokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, a rendelkezésre álló bizonyítékokra tekintettel jogi következtetése iratellenes és kirívóan okszerűtlen, amelyre tekintettel a bíróság megszegte a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglalt kötelezettségét.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az R. 28. §-ának /1/ bekezdése előírja, hogy az önellenőrzésre kötelezett a külön jogszabályban meghatározottak szerint önellenőrzési tervet köteles készíteni, amelyet a felügyelőség részére köteles megküldeni.

Az R. 28. §-ának /2/ bekezdése szerint az önellenőrzési tervet első alkalommal a tárgyévet megelőző év október 31-éig kell benyújtani, melyet legalább 5 évente felül kell vizsgálni.

Az R. 35. § /1/ bekezdésének a/ pontja alapján azt a kibocsátót, vagy tulajdonost, aki a külön jogszabály szerinti önellenőrzési terv készítését és annak jóváhagyását elmulasztotta, a felügyelőség a e rendelet 2. számú melléklete 2/II. pontjában meghatározott vízvédelmi bírság megfizetésére kötelezheti.

Az R. 2. számú mellékletének 2/II. pontja értelmében a vízvédelmi bírság mértéke, ha a kibocsátó

- a) a külön jogszabály alapján elkészítendő önellenőrzési terv készítését és annak jóváhagyását elmulasztotta 300.000 Ft/év;
- b) az önellenőrzési tervét a felügyelőség által felszólításra sem készíti el 1.000.000 Ft/eset.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján megállapította, hogy az elsőfokú közigazgatási szerv az R. 27. §-a szerinti önellenőrzésre köteles felperesi társaságot törvényes határozattal kötelezte az 1.000.000 forint mértékű vízvédelmi bírság megfizetésére. A felperest a hatóság a 2006. augusztus 1. napján meghozott 5205/4/2006. számú határozatával kötelezte (felszólította) önellenőrzési tervének 2006. augusztus 31-ig történő benyújtására, amelynek a felperes az elsőfokú határozat meghozataláig sem tett eleget.

A megyei bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves jogi következtetésre jutott azzal, hogy az R. mellékletének 2/II/a/ pontja szerinti bírság lett volna alkalmazható az ügyben arra tekintettel, hogy a felperes vízforgató berendezés hiányában 2007. január 1-jén nem nyithatott ki. Amint arra az alperes is helyesen utalt felülvizsgálati kérelmében, az ügyben irreleváns volt az, hogy a felperes nem rendelkezett az elsőfokú határozat meghozatalakor (2006. november 7. napján) vízforgató berendezéssel. Jogi jelentősége annak volt, hogy a felperes a kötelező (felszólító) határozatban előírtak ellenére nem nyújtotta be önellenőrzési tervét. Miután a felperes a felügyelőség felszólító határozata ellenére nem készítette el és nem nyújtotta be önellenőrzési tervét, az 1.000.000 forint vízvédelmi bírság kiszabása vele szemben törvényes volt.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /4/ bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezte és a felperes alaptalan keresetét elutasította.

A pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. §-ának /3/ bekezdésén és 50. §-ának /1/bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. szeptember 24.

**Dr.Buzinkay Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Kárpáti Zoltán sk.
előadó bíró, Dr.Fekete Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok